

Menneskene og dyrene

På gudelig ordre, vandret de ut,
og skulle befolke jorden.
De skulle bli mange, formerte seg raskt,
og utgjorde reneste horden.

De ville bli herrer, herske over alt.
Slik var det, fra tidligste tider.
Menneskene gikk, med gudelig mandat,
til verket med glød og med iver.

Dyrene hadde forventet en plass,
ved herskernes festdekte bord.
De ville så gjerne, få hevde sin sak,
men ble henvist til klagernes kor.

De mistet sin plass, de en gang hadde,
i den gavmilde gamle natur,
da mennesket kom, og brøytet seg fram,
med hus og med infrastruktur.

Dyrene led, de mistet sin mark,
sine vann, sine elver og skog.
Der de før hadde jaktet, formert seg og levd,
gikk båter og biler og tog.

Til kongen sin gikk de, og klaget sin nød:
Det her går slett ikke an!
Vi har ikke annet enn ødelagt natur,
og stinkende, forgiftet vann.

Kongen sa: Jeg skal be om et møte,
med menneskenes øverste leder.
Til Mammon gikk så det snarlige bud:
Dyrene klager alle steder.

Til tross for sitt arbeid og hektiske dag,
satte Mammon seg ned ved et bord,
og tok så imot den kongen som kom,
representanten for dyr på vår jord.

Jeg hører dere klager, og maser og syter,
en misnøye helt uten ende.
For meg er det viktig å minne dere på,
at vi har vår bibel i hende.

Der heter det, at mennesker skal råde,
over alt som lever på jorden.
Om det er mulig å tjene penger på dette,
er saken selvsagt i orden.

Dere må bare ta det hele som det er,
vi holder oss bare til dette.
Gud ga oss en gang en rett til å ta,
oss helt og fullstendig til rette.

Kongen hevdet at dyrenes syn,
var at bibelen ikke kunne gjelde.
De lover som burde bestemme over slikt,
måtte være de universelle.

Dyr og mennesker, blomster og trær,
ja alt slags liv på vår klode,
skal ha rett til å leve, formere seg fritt,
men uten å ta andres goder.

Dere kunne for eksempel klare dere med,
ett hus, én hage og én bil,
men når pengene strømmer, så rikelig inn,
må dere alltid ha en til, og en til.

Dyrene lider, de nektes sin mat,
for jegernes kuler må de segne.
For dere er kanskje ikke dette så rart,
dere dreper jo også deres egne.

Dere har ikke mye, å slå i bordet med,
kom ikke her med deres nag,
sa Mammon. Dere dreper mange flere enn oss,
millioner hver eneste dag.

Kongen ble sint, og sa som det var:
Vi dreper for å skaffe oss mat.
Menneskene dreper i lyst og i løgn.
De dreper hverandre for hat.

Til dyrene kom kongen, med uforrettet sak.
Intet kom ut av denne ferden.
Han fortalte med sorg, sine undersåtter at:
bare mennesker kan forandre vår verden.

Arve Thune